

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	11
1. Badania śląskoznawcze	19
1.1. Rys główny refleksji: niepamięć o kulturze masowej	19
1.2. Tradycje śląskich badań literaturoznawczych	30
1.3. Model recepcji literatury śląskiej	36
2. Piśmiennictwo w systemie kultury masowej	43
2.1. Wizja stereotypowa: narodowe i społeczne zobowiązania lektury	43
2.2. Śląska strategia wpisywania się w mechanizmy masowego rynku	57
2.3. Ilustracje w śląskim obiegu popularnym	68
3. Pisarz i jego role. Kształtowanie się nowoczesnej koncepcji literata	81
3.1. Sytuacja socjotechniczna śląskiego twórcy	81
3.2. Samoświadomość artystyczna	97
3.3. Romantyczny wzór cierpienia a role pisarskie	106
3.4. Apostołstwo misji pisarskiej	114
3.5. Epigońskie uwikłania	118
4. Autorefleksja aksjologiczna. Dylematy przy upowszechnianiu piśmiennictwa	127
4.1. Sytuacja „krytyka” i „krytyki” śląskiej	127
4.2. „Dobra” literatura – regionalne wyznaczniki i zadania	133
4.3. „Kwiat zła” – śląskie oceny lektury niegodnej	148
5. Spór o kulturę czytelniczą	161
5.1. Trop apologetyczny: „Górnoślązacy to najlepsi odbiorcy na książki polskie”	161
5.2. Głosy potępienia trywializacji życia i lektury	176
6. Nowoczesna mądrość. Program umasowienia oświaty	185
6.1. Kulturowe przesłanki pochwały samokształcenia	185
6.2. Wyobrażenia o szansach awansu dzięki kompetencjom kulturowym	200
6.3. Śląska lista zagrożeń wywołanych nauką i uczeniem się	210
Zakończenie	219
Bibliografia	223
Indeks nazwisk	235
Spis ilustracji	243